

KISFIAM ESTI IMÁJA.

Uram, láttam ma egy embert,
A vak koldús mellett elment
Földi jókkal megrakottan
— Köszönöm, hogy nem én voltam.

Uram, láttam ma egy árvát,
Nem oda ment, ahol várták
S kifordult a kapun szóltan.
— Köszönöm, hogy nem én voltam.

Uram, ma egy kis virágon
Ott mélyült egy néma lábnyom...
Vád-gyötörtén ráhajoltam...
— Köszönöm, hogy nem én voltam.

Uram, ma egy kis bogárka
Lehullott az út porába.
Szálló szárnya szétbomoltan...
— Köszönöm, hogy nem én voltam.

Varga Lajos.

Az életmentő király.

Nagy Lajos egyik legnagyobb magyar király volt. Birodalma akkora volt, hogy négy tenger mosta partjait. Népe rajongott érte és sokáig emlegették jóságát, igazságosságát és bátorságát holta után is, akárcsak igazságos Mátyás királyét.

Egyszer éppen háborúba indult Olaszország ellen. A legderekabb huszárok voltak vele, nem csoda, hogy mindenütt győzött, mert azt tudjátok, hogy a magyar huszár csak előre tud rohanni és az ellenség elől soha meg nem futamodik.

Útjukban egy sebes folyóhoz értek. A folyó vize kiáradt és úgy zuhogott keskeny medrében, mintha ezer ágyú bömbölt volna.

Hídat kerestek, de nem találtak sehol, mert azt is elvitte az áradat. A magyar huszároknak pedig mindenáron át kellett kelni a folyón.

Lajos király ekkor így szólt egyik vitéz huszárjához:

Hallod-e, fiam, ugrass bele a vízbe, hadd lássam, milyen mély itt a folyó?

— Uram, királyom, nagyon mély itt a víz, a ló nem tud átúszni rajta, de ha Te parancsolod, megpróbálom — felelte tisztelettel a huszár.

— Előre fiam, előre! — mondta újra a király.

A huszár azonnal beleugratott a sebes folyóvízbe, azon-